

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 06.07.1961, sp. zn. 11 Co 308/61, ECLI:CZ:KSBR:1961:11.CO.308.1961.1

Číslo: 7/1962

Právní věta: Odpovědnost zaměstnavatele za úraz, který se přihodil funkcionáři ROH.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 06.07.1961

Spisová značka: 11 Co 308/61

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada škody v pracovním právu, Odbory, Pracovní úraz

Předpisy: 58/1956 Sb. § 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Kroměříži mezitímním rozsudkem uznal žalobní nárok na náhradu škody z pracovního poměru co do základu zcela opodstatněný, když dospěl k závěru, že úraz, který žalobce při jízdě na motocyklu jako zvolený předseda dílenského výboru ROH na zasedání ZV ROH ze dne 24. 8. 1959 utrpěl, je úrazem pracovním, který žalobce utrpěl v přímé souvislosti s výkonem jeho zaměstnání.

Tento rozsudek napadl žalovaný podnik odvoláním, v němž v podstatě uvádí, že nejde o úraz pracovní, protože k němu nedošlo v přímé souvislosti s výkonem zaměstnání žalobce a ani v provozu žalovaného podniku. Navrhl proto, aby napadený rozsudek byl změněn tak, že žaloba není co do základu opodstatněna.

Žalobce naproti tomu tomu v odpovědi na odvolání poukazoval na to, že k úrazu žalobce došlo ve vzdálenosti necelých 100 m od kancelářské budovy žalovaného podniku, že žalobce cestou, při níž došlo k jeho úrazu konal v zájmu žalovaného podniku, se souhlasem vedoucího provozovny a v pracovní době a navrhl proto, aby napadený rozsudek byl potvrzen.

Rovněž zástupce krajského prokurátora navrhl potvrzení napadeného rozsudku, a to z toho důvodu, že soud prvního stupně správně vyložil pojem pracovního úrazu utrpěného žalobcem v přímé souvislosti s výkonem zaměstnání.

Krajský soud v Brně rozsudek prvního stupně potvrdil.

Odůvodnění:

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek i řízení jemu předcházející a neshledal odvolání důvodným. Odvolatel nezastává správné stanovisko když tvrdí, že nejde o pracovní úraz, protože k úrazu nedošlo v přímé souvislosti s výkonem zaměstnání žalobce. Takovýto výklad ust. § 1 zák. č. 58/1956 Sb. /1/ by odporoval smyslu a účelu citovaného zákona a byl by v rozporu i s usnesením IV. všeodborového sjezdu o postavení závodních výborů základních organizací ROH (zákon čís. 37/1959 Sb.).

Není jediným ani hlavním kritériem při výkladu pojmu „přímá souvislost s výkonem zaměstnání“ pouhá okolnost, zda k úrazu došlo při výkonu zaměstnání a v místní a časovou souvislosti s výkonem tohoto zaměstnání. Hlavním a nejdůležitějším kritériem při výkladu tohoto pojmu, došlo-li k úrazu zaměstnance nikoliv sice při výkonu jeho zaměstnání, ale při jiné činnosti, je okolnost, zda tato jiná činnost zaměstnance je v souladu se zájmy podniku.

V souzené věci, jak zjistil už první soud, tomu tak bylo, neboť žalobce jako předseda dílenského výboru ROH utrpěl úraz v pracovní době na cestě na schůzi celozávodního výboru ROH, kterou konal s vědomím a souhlasem vedoucího provozovny žalovaného podniku a na které bylo projednáváno mimo jiné i plnění výrobních úkolů, jakož i otázka stavu socialistického soutěžení, tedy právě otázky, které podle cit. usnesení IV. všeodborového sjezdu v součinnosti s vedením závodu závodní výbor ROH projednávat musí. Šlo tedy o cestu, kterou žalobce jako volený funkcionář ROH konal především v zájmu žalovaného podniku; bylo by proto neslučitelné s právním cítěním našeho lidu a i se smyslem a účelem zákona samotného, který třeba vykládat v souladu s politickými cíly, k jejichž uskutečnění právě naše zákony slouží, kdyby ustanovení § 1 zák. č. 58/1956 Sb. bylo interpretováno způsobem, který je s těmito politickými cíly přímo v rozporu. Uváží-li se věc z těchto hledisek, pak cestu, kterou žalobce konal, nutno považovat za cestu pracovní a úraz, který žalobce na této cestě utrpěl, rovněž za úraz pracovní.

K námitce odvolatele, že k úrazu nedošlo v provozu žalovaného podniku a žalovaný neměl a ani nemohl mít proto žádného vlivu na to, aby případnému úrazu zamezil, stačí uvést, že provozovatelem je vždy zaměstnavatel, pro kterého zaměstnanec plní svůj pracovní závazek (srov. rozh. č. 23/59 Sbírky rozh. čs. soudů) a žalovaný podnik je třeba v tomto smyslu považovat za provozovatele, neboť šlo o pracovní cestu, kterou žalobce konal v zájmu žalovaného podniku a v souvislosti s jeho výrobními i provozními úkoly. Jestliže zákon čís. 58/1956 Sb. spočívá na principu odpovědnosti zaměstnavatele (provozovatele) za výsledek, pak by se žalovaný s ohledem na ust. § 11 zák. č. 58/1956 Sb. mohl zprostit odpovědnosti jen tehdy, kdyby dokázal, že žalovaný porušením předpisů o provozu na silnicích uvedených ve vyhlášce č. 145/1956 Ú. l. si škodu zavinil.

Ze všech těchto důvodů odvolací soud proto považuje rozsudek soudu prvního stupně za správný. Proto nebylo možno vyhovět bezpodstatnému odvolání žalovaného podniku vyhovět.

1) Srov. zák. č. 150/1961 Sb.